

Банково дело - Закон за Банките

Публикувано от **Simonsita** на **25.02.2010**

Закон за Банките

Общи положения:

Чл.1. (1) Банката е акционерно дружество, което извършва публично привличане на влогове и използва привлечените парични средства за предоставяне на кредити и за инвестиции за своя сметка и на собствен риск.

(2) Банката може да извършва следните **търговски сделки**:

1. покупка на менителници и записи на заповеди;
2. сделки с чуждестранни средства за плащане и с благородни метални;
3. приемане на ценности на депозит;
4. сделки с ценни книжа;
5. гаранционни сделки;
6. извършване на операции по безкасови плащания и клиринг на чекови сметки на др. лица;
7. покупка на вземания, произтичащи от доставка на стоки или представяне на услуги, и поемане на риск от събирането на тези вземания (факторинг);
8. финансов лизинг;
9. сделки със:
 - A) финансово фючърси и опции;
 - B) инструменти, свързани с валутни курсове и лихвени проценти.
10. предоставяне на банкови касетки;

11. придобиване и управление в дялови участия;
12. консултация на дружествата относно капиталовата им структура, промишлена стратегия и свързани с това въпроси, както консултации и услуги относно придобиване на дружества и сделки по придобиване на предприятие;
13. консултации относно портфелни инвестиции;
14. други сделки, определяни от БНБ („Централна банка“).

(3) Банките не могат да извършват др. търговски сделки извън посочените в ал. 1 и 2, освен когато това е необходимо във връзка осъществяване на тяхната дейност или в процеса на събиране на вземанията си по предоставени кредити.

(4) Сделките по ал. 1 и 2, т. 3, 6, 10 и 12, наричана „банкова дейност“ може да извършва само:

1. лице, което е получило разрешение (лицензия) за банка от БНБ;
2. банска със седалище в чужбина, която е получила разрешение (лицензия) от БНБ да осъществява дейността в страната чрез клон.

(5) Небанкова финансова институция е лице, чийто основен предмет на дейност е извършването на една или повече от следните посочени в (2).

(6) За извършването на сделки по ал. 5 не е необходимо разрешение. В срок 14 дни от започване на дейността си небанковите финансови институции уведомяват БНБ за извършените от тях сделки.

Чл.2. Разпоредбите на този закон не се прилагат за:

1. централната банка, чиято дейност се ureжда с отделен закон;
2. застрахователните институции – относно извършваните от тях сделки, предвидени в отделен закон
3. пощенската с-ма – относно парични операции, характерни за нейната дейност;
4. институциите по социално и здравно осигуряване;
5. лица, които предоставят парични заеми с/у залог на вещи;
6. инвестиционните посредници, инвестиционните и приватизационните фондове – относно извършвани от тях сделки, предвидени в отделен закон.
7. взаимоспомагателните каси кооперации, които предоставят заеми само по член кооператори за сметка на направени от тях вноски и средства на кооперацията.

Чл.3. Разпоредбите на този закон се прилагат съответно и за банки, създадени с отделен закон.

Чл.4. (1) БНБ осъществява надзор за консолидарната основа спрямо банки, банкови групи и финансови холдинги по реда на този закон и на издадените за неговото прилагане нормативни актове.

(2) Банкова група е налице, когато банката има за дъщерни дружества др. банки, небанкови финансови институции по смисъла на чл. 277 от ТЗ.

(3) Финансов холдинг е налице, когато предприятието има банка за дъщерно дружество.